SVOBODA

32

Ročník CXXXI

17. srpna 2022

23. srpna 2022

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU KLADNO

NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Bez obalu s Kateřinou Konečnou

Vážení čtenáři, milé čtenářky,

i v prvních srpnových dnech se na povrch dostávají další nové okolnosti kauzy Dozimetr, odkrývající napojení hnutí STAN na mafiánské prostředí. Svůj pohled na to, jakým způsobem byl vliv obviněného lobbisty a podnikatele Redla v hnutí STAN zřejmý již od počátků STANu v celostátní politice, popsal v nedávném rozhovoru pro Seznam.cz exministr kultury za tuto stranu Jiří Besser, jenž byl od roku 2010 součástí Nečasova kabinetu. Podle Besserových slov se jméno Redl okolo STANu točilo již v této době, kdy za vedoucí dvojicí Gazdík - Polčák stál jakožto významný podporovatel hnutí Petr Redl, otec dnes ve vazbě drženého Michala Redla. Právě Petr Redl měl být dle Bessera osobou, skrze kterou měl následně jeho syn Michal získat v hnutí STAN zásadní vliv. Jak se Besser později dozvěděl, nebyl to nikdo jiný než Michal Redl, kdo měl být iniciátorem jeho odstranění z ministerského postu na konci roku 2011. Podhoubí kmotrovského prostředí ve STANu se tak datuje více než 10 let zpátky. Od počátku bylo napojené na špičky hnutí a věděl o něm nejen současný předseda Rakušan, ale nutně o něm muselo vědět i dřívější vedení v čele s Petrem Gazdíkem a Martinem Půtou. Když dnes mluví Vít Rakušan o obrodě STANu a kauzu Dozimetr se zástupci STAN snaží vykreslit jako ojedinělý přešlap, je otázkou, k čemu se chce vlastně STAN vracet, když šlo od začátku o projekt sponzorovaný lobbisty, kteří skrze hnutí prosazovali svoje vlastní podnikatelské zájmy, a to mnohdy na úkor zájmů veřejných. Slova Bessera jednoznačně dokazují, že STAN se s kmotrovskou strukturou již zrodil. Celá situace je o to vážnější, že k popsaným praktikám dochází v hnutí, které je významným aktuálním vládním představitelem se čtyřmi ministry.

Kauza Dozimetr navíc podle nových svědectví přesahuje hranice vládních hnutí a jsou v ní zapleteni také zástupci parlamentní opozice. Součástí celé chobotnice byl podle svědectví Pavla Dovhomilji, který se v kauze Dozimetr rozhodl svědčit, jistý právník Květoslav Hlína. Právě tento právník Hlína působil jako externí spolupracovník generálního ředitele dopravního podniku v době, kdy mu šéfovalo hnutí ANO. A právě tento právník Hlína patří k nejbližším spolupracovníkům Jaroslava Faltýnka, pravé ruky Andreje Babiše. Dnes je Hlína advokátem jednoho z obviněných v kauze Dozimetr, podnikatele Maroše Jančoviče z firmy Uniprog. Jaroslav Faltýnek je mimo jiné dle svědectví Dovhomilji do celé kauzy zapleten i přímo přes jejich osobní schůzky, kterých mělo proběhnout asi dvacet, z toho některé přímo u Jaroslava Faltýnka doma a chapadla celé organizované skupiny v rámci těchto schůzek upevňovaly svůj politický vliv a snažily se o zisk zakázek v oblasti digitalizace státu. Když tedy dnes Andrej Babiš křičí něco o zkorumpovanosti STANu, je otázka, zda by si neměl i v této kauze nejprve zamést před prahem vlastního hnutí.

Dozimetr potřetí a naposled. Nové přitěžující okolnosti vyšly najevo také ohledně účasti Jiřího Pospíšila v této kauze. Stejně jako se Faltýnek brání slovy o dvou schůzkách oproti dvaceti schůzkám přiznaných Dovhomiljou, podobně krátkou paměť má zjevně také Pospíšil z TOP09. Zatímco ještě před pár dny Pospíšil tvrdil, že se s Redlem viděl jednou v životě, nyní již přiznává, že se s hlavou celé chobotnice scházel opakovaně, dle svých slov „*asi třikrát*“. Tato nová verze navíc dokládá svědectví Dohomilji a dodává tak na důvěře jeho tvrzení o daleko větším počtu schůzek s Jaroslavem Faltýnkem, než kolik přiznává bývalý předseda poslaneckého klubu ANO.

Jedno je pro účast zástupců všech tří subjektů – STAN, TOP i ANO – na této kauze společné. S postupujícím časem a přibývajícími svědectvími se ukazuje, že napojení na Redla bylo ještě daleko vážnější, než bylo médii prezentováno na začátku celé kauzy. Dalším společným prvkem je, že se všichni aktéři zjevně rozhodli mlžit, zřejmě z dobrých důvodů. Bude rozhodně zajímavé nadále sledovat, zda do kauzy namočení aktéři budou i nadále ve svých výpovědích kličkovat a zda se dočkáme toho, že za své jednání někdo ponese také politickou odpovědnost. V zemi se zdravou demokracií by se to stalo na základě již dostupných zjištění už dávno.

Nyní k požáru v Hřensku, který je svým rozsahem v našich končinách nevídaný. Mimo neskutečného hrdinství profesionálních i dobrovolných hasičů ukázal opět na neskutečné vládní pokrytectví. Opravdu musel zahořet takový požár, aby ministr vnitra z korupčního hnutí STAN milostivě záchranným složkám přislíbil přidat 10 %? Slovo přidat navíc berte v uvozovkách, protože ve chvíli, kdy inflace dosahuje 17 %, stále i s oněmi 10 % mluvíme o reálném poklesu příjmu. Opravdu musel propuknout takový požár, aby si vládní představitelé všimli, že mnozí hasiči pracují s technikou i 40 a více let starou? Možná místo nákupu stíhaček F-35, které budou české občany stát s provozem i potřebnými úpravami desítky a možná stovky miliard, by také mohla pro tyto případy nakoupit potřebná hasicí letadla. Nyní budu citovat slova experta KSČM Stanislava Mackovíka, dlouholetého ředitele Zdrav. záchranné služby Libereckého kraje a hlavně zkušeného pilota: „*Pokud se nedaří požár v Českém Švýcarsku uhasit, tak by vláda měla požádat o velkokapacitní letoun, který má zástavbu na hašení. Buď v USA, nebo Ruské federaci. 42 tisíc litrů vody na jeden shoz a nádrže naplněné na letišti za 15 minut. Tento objem odpovídá asi 40 letům jednoho vrtulníku s bambivakem na 1 100 litrů, nebo 14 letům vrtulníku s bambivakem o objemu 3 tisíce litrů. Tolik umí například IL-76, který hasil například rozsáhlé požáry v Řecku i jinde.*“ Minimálně z hlediska letecké techniky se tedy nejeví akce jako zvládnutá.

Poslední zpráva se týká policie. Ta zadržela mladého muže na mítinku Andreje Babiše. Až později vyšlo najevo, že je to zřejmě nemocný člověk, který je ještě školou povinný. Já tedy nevím. Vždy se snažím nehodnotit na základě kusých zpráv a účelových záběrů, ale tentokrát udělám malou výjimku. Jestliže někdo celý incident natáčel, tak evidentně s cílem diskreditovat policii. Osobně bych ze záběru, kdy mladík krade reproduktor, nedokázala odvodit, jestli je mu patnáct nebo osmnáct let. Ovšem je děsivé, že jeho matka, která na místě byla evidentně taky, se nesnažila zabránit mu v krádeži. Krádež je krádež. Ano, politici v kauze Dozimetr kradli možná desítky milionů, mladík reproduktor za několik tisícovek. Obojí je špatně. Ostatně kdyby ho takto zajistili v prodejně s elektronikou, zlatnictví či na benzínové pumpě, zřejmě by Rakušan ani jemu podobní nevydávali srdceryvná prohlášení o neadekvátnosti zákroku a nutnosti přeškolení policie. Mimochodem, když jsme u toho Rakušana, tak napsal, že na akcích musí být policisté jasně rozeznatelní. Buď opět lže, jako v případě korupce své strany, anebo je naprosto nekompetentní ministr vnitra. Z obojího mám husí kůži. Neuniformovaní policisté jsou vždy na jakýchkoli akcích. Často s připravenými kamerami, připraveni na rozkaz „zakleknout“ kohokoli. Dojděte na akce KSČM, ráda Vám je konkrétně ukážu. Je s podivem, že až doteď to žádné vládě nevadilo. Ani té složené z vládních stran, ani té, v níž mělo hlavní slovo ANO Andreje Babiše. Teď se na organizované demonstranty zlobí, ale vláda ANO, ČSSD a KDU-ČSL, v níž byl Babiš vicepremiérem, neřekla ani slovo, když KSČM věšeli za vlastní majetek šibenice. Kde byla KDU-ČSL s Jurečkou – tehdy jako ministrem zemědělství – aby vyzvala ke slušnosti demonstrující proti KSČM?

Pozitivní zprávy nejsou ani v zahraničí. Ve vzduchu visí otázka, zda Propukne další válka na Středním Východě? Jednání o obnovení jaderné dohody (JCPOA), od které jednostranně odstoupil bývalý prezident Donald Trump, se zase zadrhla. Již v březnu USA i Irán oznámily, že jsou jen krůček od dohody, která by vedla k ukončení protiíránských sankcí a k zastavení íránského programu na výrobu jaderné zbraně. Poslední íránskou podmínkou byla žádost, aby USA škrtly ze svého seznamu teroristických organizací tzv. Iránské revoluční gardy, které jsou dnes již de facto íránskou armádou. Americký prezident Joe Biden to však odmítl a nedávno slíbil Izraeli, že na tuto podmínku nikdy nepřistoupí. Irán tak ztratil trpělivost a rovněž začal dohodu porušovat a zahájil obohacování uranu. Podle JCPOA nesměl Irán překročit hranici 3,67% uranu 235. Nyní již dosáhl úrovně více než 60 %. 90% obohacení mu umožní vyrobit jadernou bombu. Vzhledem k této perspektivě prohlásil bývalý izraelský premiér Benjamin Netanjahu, že dnes existují jen dvě možnosti: Buď se svět naučí tolerovat jadernou výzbroj Iránu, což je ovšem pro Izrael zcela nepřípustné, nebo bude nutné tomu zabránit vojenským útokem proti Iránu. Netanjahu s tímto svým pohledem konfrontoval Bidena, který s ním váhavě souhlasil a dodal, že USA by zaútočily na Irán, pokud by to byla „*poslední možnost*“.

Válka na Středním Východě, bohatém na ropu, by měla nedozírné následky nejen na světovou energetickou krizi, ale především na mír a stabilitu. Lze jen doufat, že ve Washingtonu převáží hlasy míru. Je otázka, při znalosti všech vojenských výpadů USA za poslední století, kdo by si na to vsadil?

Na tleskající Proameričany čeká posttraumatický šok

Svět skutečně sledoval let mluvčí Kongresu Nancy Pelosiové na Tchaj-wan a zejména slouhové zájmů USA očekávali ostrou reakci čínského komunistického vedení. Ta zatím nepřichází, míní s nehraným údivem političtí komentátoři a politologové. Ono je to jinak, protože ona reakce nepřichází podle jejich očekávání. Čína získala na svou stranu jednak zásadní morální výhodu, protože, jak uvedlo tamní ministerstvo zahraničních věcí, »byly to USA, které jako první podnikly provokativní kroky a způsobily eskalaci napětí v Tchajwanském průlivu«, a jednak jsou ve hře ekonomické dopady nepředstavitelných rozměrů pro celý západní svět v čele s USA, ale žel s Evropou. .

Server Barrons.com zdůrazňuje, že na tchajwanské ekonomice je bez přehánění závislý celý svět. Stát, patřící ke klíčovým hráčům celoplanetárního byznysu, dodává do globálních řetězců takové technologie, které se nikde jinde v takovém množství nevyrábějí. Spíše se nevyrábějí vůbec. V Tchaj-wanu se např. vyrábí většina čipů nových generací, životně potřebných pro vojenské obranné systémy a podnikové výpočetní služby. Zbytek světa dokáže v současnosti pokrýt jen asi 10 % veškeré poptávky, přičemž druhý největší exportér čipů, Jižní Korea, se na uvedených 10 procentech podílí více než třemi čtvrtinami. Za konkrétní příklad uvádí Barrons.com firmu Taiwan Semiconductor (TSMC), kde se vyrábí přibližně devadesát procent světové poptávky všech pokročilých čipů. Právě výpadek od této firmy se během koronavirových lockdownů ukázal pro celý svět doslova fatálním. Předseda představenstva společnosti TSMC Mark Liu v nedělním rozhovoru pro TV CNN uvedl, že případný vojenský konflikt by neměl vítěze a došlo by ke zničení světového řádu.

To je jeden ze dvou základních úhlů pohledu, s nímž bezprostředně souvisí ten druhý. Američané, chtějí udržet neudržitelné a proto se uchylují k provokacím, které v konečném důsledku nemohou dopadnout jinak, než že se krutě obrátí proti jim samotným. Spojené státy, a to je onen druhý úhel pohledu, nutně potřebují izolovat Čínu stejně jako Rusko od ostatního světa, resp. izolovat Čínu od Ruska, chcete-li Rusko od Číny. V křeči kopající Spojené státy i zde hodlají užít ukrajinský recept, proto po předskokanovi Vystrčilovi vyslali do Taipei stařičkou Nancy Pelosi. Jinak řečeno – vyprovokovat jadernou velmoc (Čínu) k invazi proti menšímu sousednímu území. Následně uvalit sankce na útočníka a dílo jest dokonáno. Není. Nemusím být kariérním politologem, abych poznal, že toto je mimo jakoukoli uskutečnitelnost. De facto se jedná o začátek konce léta poctivě budovaného amerického strategického konceptu Pax Americana (svět pod vládou USA) a o počátek intenzivního sjednocování Ruska, Číny, Indie a dalších zemí do nové globalizační reality (BRICS je jednou z reálných variant), avšak bez vedoucí úlohy Západu, čili Bílého domu.

Podle serveru globaltimes.com samotní Číňané vnímají onen již zmiňovaný údiv politologů a politických komentátorů nad nečinností po návštěvě Pelosi výrazně jinak.

Oficiální čínské anglicky psané noviny Global Times popisují a vysvětlují, jak by Čína mohla reagovat na návštěvu Pelosiové. Hlavní myšlenkou je, že ČLR »urychlí proces sjednocení komplexními opatřeními« včetně vojenských akcí a zrušení režimu příměří s Tchaj-wanem. Jako příklad uvádějí, že obě letadlové lodě námořnictva Číny již opustily své domovské přístavy. Letadlová loď Liaoning vyplula v neděli ze svého domovského přístavu ve městě Čching-tao v provincii Šan-tung na východě Číny, zatímco letadlová loď Šan-tung opustila v pondělí svůj domovský přístav ve městě Sanya v provincii Che-nan na jihu Číny v doprovodu výsadkové lodě typu 075. Podle Song Zhongpinga, čínského vojenského experta a televizního komentátora, Čínská lidově osvobozenecká armáda (PLA) zaútočí na vojenské cíle Tchaj-wanu, ale nebude střílet přímo na cíle USA. »Čína je na světě jen jedna, Tchaj-wan je nedílnou součástí Číny. Princip jedné Číny je všeobecně uznávaným principem a konsensem mezinárodního společenství. Tchajwanská otázka je vnitřní záležitostí Číny,nemůžeme dovolit vnější zásahy.

Už nějakou dobu americká vláda dělá nesprávné úsudky a zavádějící kroky ohledně tchajwanské otázky, neustále zvyšuje úroveň oficiálních výměn mezi USA a Tchajwanem, posiluje vojenské vazby a neustále Tchaj-wanu dodává zbraně, aby čelila znovusjednocení Číny. Kongres USA soustavně činí chybné úsudky a podniká chybné kroky při přijímání a schvalování zákonů týkajících se Tchaj-wanu. Akce americké strany překrucují princip jedné Číny, úmyslně a trvale brání konečnému znovusjednocení Číny a znovuzrození čínského národa. Současná administrativa USA nejenže nedokázala napravit chyby těch předchozích, ale naopak zvýšila nábor spojenců, zatáhla je do procesu hraní na tchajwanskou kartu, hrubě porušila rezoluci Valného shromáždění OSN 2758, šířila nepravdivá prohlášení o tzv. ‚nejednoznačném statusu‘ Tchaj-wanu, snažíc se prosazovat internacionalizaci Taiwanské otázky,« stojí kromě jiného v prohlášení ÚV KS Číny. Ve stejném duchu se nesou i oficiální stanoviska čínských ministerstev zahraničí a obrany.
Amerika spolu s sebou stahuje do záhuby celý starý západní svět, a ten jí k tomu ještě až na nepatrné výjimky tleská. Ale »západní svět« není většinovou civilizací lidské populace na zemi. V kolektivním sportu, fotbale a hokeji zejména, spolehlivě platí, že každý tým, sestoupivší o patro níž, notabene z elitní soutěže, vždy přichází o značnou část tleskajících fanoušků. Přijde o ně i Bílý dům, to je nabíledni. Akorát že tentokrát nebude ve hře nedělní zábava s tradiční klobáskou na papírovém tácku a pivkem v umělohmotném kelímku, ale posttraumatické šoky v mnoha případech s trvalými následky pro ty ještě nedávno tleskající a oddaně milující Spojené státy jako nedostižný vzor.

Vojtěch Filip

Nůžky se stále více rozvírají

Snížení plateb za státní pojištěnce, tedy zvláště důchodce a děti, a souběžné rozhodnutí o dalším vyzbrojování české armády, je antisociálním činem, který se dotkne těch nejohroženějších a nejpotřebnějších.
Zdá se však, že jde jen o první krok vlády, která má před sebou ještě tři roky vládnutí, k tomu, aby naplnila cíle pánů Julínka a Kalouska, jež svého času znamenaly konec tehdejší pravicové vlády, tedy privatizace zdravotnictví. Nejde totiž jen o tyto dva příklady. Také další buď uskutečňovaná, nebo připravovaná opatření svědčí o rozhodnutí, co nejvíce se zbavit sociálně pozitivních zákonů a opatření z minulosti. Mám na mysli i malou aktivitu, směřující k tomu, abychom dostali ze špice evropské inflační spirály. A také to, že v situaci, kdy se neustále rozevírají nůžky mezi bohatými a chudnoucími, jsme se rozhodli poskytnout dalších deset miliard na »pomoc Ukrajině«, přičemž zřejmě nemá jít o pomoc občanskou, ale především vojenskou. Bohužel nelze přehlédnout jistou provázanost s rozhodnutím zakoupit nová letadla, bojová vozidla a další válečné systémy.
Nová vláda, která neustále tvrdí, že napravuje prohřešky minulosti, připravuje řadu dalších »utažení opasků«, včetně naznačeného záměru, aby se na hrazení léčby některých nemocí podíleli přímo pacienti (tedy už opravdu klienti, jak je nám vnucováno řadu let). Tak se pomalu posuneme k dvojímu zdravotnictví, jedno bude pro bohaté, druhé pro ostatní, což opět přispěje k ještě většímu rozdělení společnosti. Taková je realita. To si již uvědomují všechny odborové ústředny a otevřeně to sdělily na jednání tripartity, pohrozily i stávkami a dalšími akcemi, které podle Ústavy mají k dispozici. To je v době českého předsednictví Evropské unie pro Fialovu vlády velmi nepříjemné. Přesto namísto boje s inflací, nastoluje témata, jež situaci budou spíše komplikovat a neodpovídají našemu národnímu zájmu, i když jsou nám jako »národní zájem« podsouvány. Ukazuje se, že naše vláda je stále více »hlásnou troubou« zájmů někoho jiného. Stala se zjevně hlasatelem zaoceánských zájmů, a to pro naši vlast nevěstí nic dobrého. Proto my, odboráři, musíme udělat vše, abychom splnili své povinnosti ke všem, kteří jsou těmito záměry ohroženi.

Stanislav Grospič, předseda Odborového sdružení Čech, Moravy a Slezska

Zdražování, zdražování…

Nehorázné zdražování elektřiny, plynu, vody, pohonných hmot, potravin a dalších komodit drtí naše domácnosti. Vláda proti tomu dělá kuloví nebo jen kosmetické zásahy.
Chápu, že musíme obchodovat s tím, co nemáme a že bychom měli mít i nějakou zahraniční politiku. Nechápu ale, jak můžeme kupovat plyn od německých přátel za 25 Kč, zatímco Němci ho kupují od nepřátel z Ruska za 7 Kč…
Chápu, že nemůžeme mít vlastní zdroje všeho. Nechápu ale, proč když vyrobíme elektrickou energii i s přebytky v jaderné elektrárně za krásných 45 haléřů, vše vyvezeme a pak ji na burze draze nakupujeme zpátky, takže pak zaplatíme třeba 12 Kč za kWh. Chápu, že soběstační nemůžeme být v banánech nebo v rýži, ale nechápu, proč, když jsme i dnes více než soběstační v produkci třeba pšenice, vyvážíme ji v hodnotě deseti miliard a zpětně kupujeme dráž mouku a pečivo… Proč vyvážíme do zahraničí surové dřevo a kupujeme zpět laťky či nábytek. Proč vyvážíme maso a mléko a dovážíme masné a mléčné výrobky… Nechápu ani, proč jsme byli soběstační ve vepřovém a v další produkci, vybili jsme stáda a nezbývá nám nic než slintání nad polskou, německou či španělskou krkovičkou.
Chápu, že i rozvoj a údržba sítí vodohospodářské infrastruktury něco stojí, ale nechápu, proč se musí zdražovat vodné, zatímco miliardové zisky z byznysu s vodou odtékají vlastníkům do ciziny. Ale vlastně to všechno chápu. Stručně shrnuto, jsme kolonií, zdrojem levné pracovní síly a odkladištěm šuntů. Za aktivního přispění polistopadových vlád
jsme se zbavili prosperujících podniků, prodali rodinné zlato a stříbro. O nás se rozhoduje bez nás, jinde, a naše zájmy jsou v pozadí priorit i naší vlastní vlády.

Jako komunisté tomu říkáme dlouhodobě jasné ne. KSČM má řešení, je založené na soběstačnosti, bezpečnosti, zestátnění a kontrole klíčových sektorů ekonomiky, na zásadní obhajobě zájmů našich občanů. Krizi nesmí zaplatit dolních 10 milionů.

Zdeněk Štefek

Opáčko z dějepisu 24

Bylo to samozřejmě u hradu Rabí, šíp si našel ten pro něj nejhorší možný cíl, oko. Žižka svedl nesčetné množství různých bojů a šarvátek, nikdy nebyl poražen. Vozová hradba byla novátorským prvkem, který nikdy nezklamal. Žižka vždy dokázal odhadnout síly protivníka a volit správnou taktiku boje. Husitům nezbývalo také nic jiného než zvítězit. Palba děl z krytu vozové hradby dokázala narušit řady útočících nepřátel. Vojsko bylo pevně organizované, Žižka vydal bojový řád, který pamatoval i na to, jak má být každý bojový vůz vybaven, jak mají být udržovány zbraně. Zbraně byly také netradiční, často zhotovené ze selského nářadí, ale velmi účinné. Sudlice, řemdihy, cepy s okovanými hroty, dokonce upravené kosy působily útočníkům smrtelná zranění. Panovala přísná kázeň, mnohem lepší než u protivníků. V průběhu bojů stále více strádali domácí obyvatelé. Obchodní blokáda, epidemie, neobdělaná pole, vedlo to až k hladu. Dočasným řešením byly spanilé jízdy, kořistné výpravy do cizích zemí. Města se husitům nemohla ubránit, buď byla vypleněna nebo složila tučné výkupné. Výprava sirotků v polských službách pronikla až k Baltskému moři. Do čela táboritů se postavil kněz, bývalý pražský měšťan Prokop Holý. Do Uher začali v té době pronikat Turci. Bylo zřejmé, že zbraně nerozhodnou, že je potřeba jednat. Poprve v dějinách církev byla nucena přistoupit na jednání s odsouzenými kacíři. V Basileji v roce 1433 byl dohodnut kompromis, byla vyjednána „kompaktáta“, povolující přijímání z kalicha. Stala se zemským zákonem, ale radikálové se nehodlali podřídit. Nakonec se proti nim spojili katolíci v čele s Oldřichem z Rožmberka s bývalými hejtmany v čele s Bořkem z Miletínka. K rozhodující bitvě došlo 30. května roku 1434 u Lipan, vůdci táboritů Prokop i Prokůpek padli, poražení byli nuceni se podřídit vítězům. Nad Čechy v té době dokázali zvítězit zas jen Češi. Zikmund se osvědčil jako taktik, bez svolení církve povolil Táboru náboženské výjimky a udělil mu statut královského města.
Na 4 500 táboritů se dalo do jeho služeb a úspěšně pod ním bojovalo proti Turkům v Uhrách. Husitská doba končí. Odhaduje se, že počet obyvatel za poslední půlstoletí klesl skoro o polovinu. Čechy byly vyřazeny z evropského obchodu, kulturně izolovány. Přesto všechno – byla to doba slavná, v dobách, kdy šlo o národní bytí byla posilou vlastenců a přispěla k obrození národa. Husitský chorál „Ktož sú Boží bojovníci“ dokázal u Domažlic obrátit na útěk daleko silnější vojsko. Ve Smetanově „Vlasti“ zaznívá opakovaně tento motiv jak v Táboru, tak i v Blaníku. S kladenským sborem jsme po tři roky zpívali husitský chorál při vzpomínce na Jana Opletala u Hlávkovy koleje. Vnitřní sílu té písně člověk cítí i dnes. V důsledku této doby přišla církev u nás o 90% svého majetku, větší váhu dostala města. Husitská revoluce vytvořila obrovskou trhlinu ve feudálním panování církve, trhlinu, která už nikdy nebyla plně zacelena. Stala se předobrazem dalších reformních hnutí v mnoha zemích. Řím nikdy nezapomněl českým husitům toto prvenství. Ještě v roce 1627 papež Urban III. v proklínací buli „Coena Domini“ na první místo položil české husity. Církev ale přešla do protiútoku. Pro vyhledávání heretiků zřídila zvláštní řád. Inkvizotoři v jedné osobě zahrnuli všechny tři funkce, jak je známe v běžném právním řádu. Vyhledávali kacíře, usvědčili, (kdo by se na mučidlech nepřiznal), soudili i trestali. Jen obhájce chyběl. Krátké vlády se ujímá na léta 1436-1437 ZIKMUND LUCEMBURSKÝ. Když v roce 1346 přijel do Prahy, byl uvítán velkým jásotem, katolická strana posílila. O rok později ještě potlačil odboj bývalého hejtmana Jana Roháče z Dubé, hrad Sion se marně bránil proti přesile, byl dobyt a Roháč popraven. Zikmund ho nedlouho nato na věčnost následoval – rod Lucemburků vymřel po meči. Zikmundova dcera Alžběta byla provdána za rakouského vévodu Albrechta. Pro Habsburky se tak otevřela cesta k získání jak české, tak i uherské koruny.

ALBRECHT HABSBURSKÝ, (1438-1439), byl českými stavy nakonec zvolen. Ne nadlouho. Na tažení proti Turkům se nakazil úplavicí, u Komárna umírá. Syn Ladislav se narodil až po jeho smrti, dostal přízvisko pohrobek. U nás stavy váhaly s uznáním jeho nároku na korunu, zemi spravovaly zemské sněmy. Marně se pokoušeli najít vhodného kandidáta trůnu pro zchudlou zemi. Roku 1440 zvolili za krále Albrechta Bavorského, který dlouho pobýval na českém dvoře a mluvil česky. Právě proto, že znal poměry, nabídku odmítl. Zemským správcem se stal **Jiří z Poděbrad.** O uherskou korunu pro Ladislava bojoval s potomky husitů Čech, který obsadil většinu hradů v dnešním Slovensku, porazil magnáta Hunyadyho. Jestli jste četli Jiráska, znáte i jméno. Byl to Petr Aksamit, Jan Jiskra z Brandýsa nebo Bořek z Miletínka?

PH

Okresní radaq Klubu Českého Pohraničí

P O Z V Á N K A

na setkání členů Klubu Českého Pohraničí Kladno
a příslušníků ochránců státních hranic
dne 6. září 2022 ve 14.00 hodin
v restauraci **Pod Červeným bukem** Kladno

Autentický, pravdivý dopis ze současné Kalifornie . Žádné vymyšlené dezinformace.

ED

Moji drazí vespolek!

Dlouho jsem se neozvala, ale vy také ne. Letos jsme měli dost takových otravných problémů. Syn měl problém vyřešit svou zdravotní pojistku. Lidi tady nepracujou, jak by měli a všude jsou i m b e c i l o v é, takže něco vyřídit, je jako lízt na Gerlachovku v ponožkách.

Mark Twain jednou napsal : "Nejchladnější zimu co jsem zažil, bylo léto v San Francisku" . Měl svatou pravdu. Kalifornie, kdysi krásná a bohatá, teď spíš připomíná nějakou zaostalou africkou zem. V S F jsou 4 tisíce bezdomovců, kteří ohrožují lidi . Nedá se tam jet, aniž by člověku nerozbili okna, nevykradli auto, či neuřízli katalyzátor. Všude zločin, přepadení, loupeže obchodů, to je ostatně nejen tam, ale už všude. Každý den dostávám na "sousedském zpravodaji" , komu ukradli auto, vykradli dům, uřízli katalyzáto, či koho zastřelili na dálnici, či jinde. Je to prostě neuvěřitelné, jak za rok a půl zničil d e m e n t celou zem a státy, kde vládnou ultra levičáci, jako je náš, jsou nejhorší. K tomu velká inflace, vyhazování miliard na n e s m y s l n o u válku, kterou zelený m e g a l o m a n nemůže nikdy vyhrát a evropské vlády tím, že následují zdejší d e b i l y, si řežou větev, na které sedí. Ničí hospodářství a zemědělství i d i o t s k ý m i nařízeními. Připomínají mi báseň Viktora Dyka : " Krysař ", za kterým se táhnou myši, píská na píšťalku a ony padají dolů se skály.
A co jinak? Téměř nikam už nechodím ani do kostela. Poslouchám jen krásné mše, které vysílají z australské katedrály. Vždycky mě to potěší, zpívám si s nimi. Mějte se hezky a užívejte si hezké letní dny . Srdečně zdravím a vzpomínám na vás . Vaše teta Marie

† **OV KSČM** a **23. ZO KSČM** sice opožděně, ale se stálým zármutkem oznamují, že již 23.července opustil naše řady **dlouholetý obětavý člen strany a funkcionář, vynikající lektor, soudruh Jaromír ČERMÁK.** Zemřel po dlouhé nemoci ve věku 89 let.
Vyjadřujeme upřímnou soustrast všem pozůstalým. Nezapomeneme!
Čest jeho světlé památce !

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 734 430 256 *E-mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz* ***MIČ 47 43***